

han endog angav, at der tilstræbtes Tugthusstraf for at være Medlem af en Fagforening; men det ærede Medlem ved jo meget godt, at han her har sagt noget, der er aabenbart urigtigt. Regeringen har ikke foreslaaet Tugthusstraf for at være Medlem af nogen som helst Forening og tænker heller ikke paa at gøre det. Det Lovforslag, der er fremsat, tilstræber aldeles ikke at forhindre nogen i at gaa ind i den Forening, han ønsker. Regeringen ønsker ikke at gribe ind i saa Henseende, enhver har Lov til at gaa ind i den Forening, han ønsker, han har Lov til at være med til at vedtage, hvad han vil, fastsætte, hvilken Minimumsløn han vil for sit Arbejde, fortsatte den Arbejdstid, han ønsker, han kan sætte 8 Timer, han kan sætte 6 Timer, han kan sætte 4 Timer. Vi ønsker fuld Frihed i alle disse Henseender, men saa rigtig nok ogsaa fuldt Ansvar. Det, Regeringen tilsigter ved Lovforslaget, er, at der skal træffes Foranstaltninger imod, at den enkelte Borger i Samfundet, hvad enten han er Arbejder, Arbejdsgiver eller noget andet, trues eller tvinges ind i en Organisation, som han ikke selv frivilligt ønsker at være Medlem af. At Socialdemokratiet saa voldsomt og med saa urigtige Betegnelser vender sig mod dette Lovforslag, det er jo kun et Udtryk for, hvad det er for Tvangsmidler, Organisationsmagten i vore Dage er bygget op med, og derfor ogsaa for, hvor nødvendigt det i Virkeligheden er, at den enkeltes personlige Arbejds- og Erhvervsfrihed beskyttes. Jeg vil derfor udtale Ønsket om, at denne Samling ikke maa gaa til Ende, uden at dette meget betydningsfulde Lovforslag maa blive gennemført.

Jeg har ønsket at fremsætte disse almindelige Udtalelser om Erhvervskrisen. Men jeg tror i øvrigt ikke, at der vedrørende dette Spørgsmaal i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Stauning som Ordfører for Socialdemokratiet fremkom med, er noget, som giver mig Anledning til yderligere Bemærkninger.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Pürschel, som i sin Ordførelse rettede nogle Henstillinger til mig. Det ærede Medlem opfordrede mig til at udtale min Mening om det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Tale i Aarhus. Jeg skal nu tilstaa, at jeg egentlig ikke havde tænkt mig at ville imødekomme dette Ønske, fordi det ikke forekommer mig, at det hører med til mine Embedspligter at være en Slags Overcensur over, hvad ærede Medlemmer finder paa at udtale paa deres Møder rundt om i Landet. Jeg mener ikke, jeg har nogen som helst

Forpligtelse i saa Henseende. Men jeg er blevet gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem i „Nationaltidende“ for i Dag lægger mig paa Sinde, hvor vigtigt det er, at jeg udtaler mig om denne Sag: det vigtigste, der skal ske i Dag, er, at jeg siger min Mening om denne Tale. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at jeg deler ikke denne Opfattelse, jeg kan ikke se Betydningen af, at jeg siger min Mening om, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup har udtalt. Men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel lægger en saadan Vægt derpaa, vil jeg heller ikke skuffe ham. Og jeg skal da sige, at jeg, som ganske vist ikke har hørt Talen, men som har læst forskellige Referater af den — de er ikke ganske ens —, har faaet det Indtryk, at den Tale indeholdt mange gode Sandheder, som hele Befolkningen, baade paa Land og i By, ikke mindst i disse Tider har godt af at lægge sig paa Sinde. Det er muligt, at der i denne Tale var Sætninger, der kan mistydes, og det har ogsaa vist sig, at der var en god Vilie til at mistyde dem og misbruge dem. Og den er da blevet udnyttet paa den Maade, at her skulde der igen gøres et Fremstød i Retning af at grave Kløften dybere mellem de forskellige Klasser i vort Folk og mellem By og Land. Jeg har adskillige Gange tidligere udtalt som min Opfattelse, at jeg er en absolut Modstander af den Politik, der bygger paa Klassemodsatninger, jeg ønsker, at Politik skal være en Modsætning mellem Anskuelse, og jeg er ogsaa Modstander af enhver Bestræbelse, der søger at skille By og Land fra hinanden, fordi de begge er Led af en Helhed og ingen af dem kan undvære den anden. Men jeg er ogsaa ganske overbevist om, at i det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup har udtalt, er der intet, der strider derimod, og at vi i Virkeligheden er af samme Opfattelse. (Latter.) Ja, de Herrer, der nu ler, skulde hellere tænke paa, hvad det er, de har rejst deres Politik paa, hvad det er for en Klassekamp, de har rejst den paa; de Herrer er i hvert Fald de sidste, der skulde komme med Bebrejdelser i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel rettede dernæst det Spørgsmaal til mig, om Regeringen vilde gennemføre det Valglovsforslag, som for Tiden er under Udarbejdelse i Indenrigsministeriet, i Samarbejde f. Eks. med Socialdemokratiet. Jeg skal hertil svare: Naar dette Forslag, forhaabentlig snart, bliver fremsat for Tinget, vil Regeringen indbyde samtlige Partier til Samarbejde paa den Opgave at tilvejebringe en bedre Valglov. Hvorvidt et saadant Samarbejde kan naas, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig om, men jeg kan med absolut Sikkerhed sige,